

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **D. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 11. 2023, č. j. 17 Ad 24/2023-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel prostřednictvím Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) dne 30. 1. 2024 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu; tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2023, č. j. MPSV-2023/181227-915, ve věci příspěvku na živobytí.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 2. 2024, č. j. 5 Ads 17/2024-6, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání vyžadovaném pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud současně stěžovatele poučil, že pokud výzvě nevyhoví, soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 10. 2. 2024. Posledním dnem lhůty pro doložení povinného zastoupení tak bylo pondělí 26. 2. 2024 jakožto nejbližší následující pracovní den, protože poslední den lhůty připadl na neděli 25. 2. 2024 (viz § 40 odst. 3 s. ř. s.).

[4] Stěžovatel na výzvu reagoval podáním ze dne 10. 2. 2024, v němž se mj. vyjádřil tak, že své zájmy před Nejvyšším správním soudem hájí sám; doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání vyžadovaném pro výkon advokacie ovšem zdejšímu soudu nepředložil.

Stejně tak stěžovatel nedoložil podmínky povinného zastoupení ani ve svém dalším podání ze dne 27. 2. 2024, v němž požádal o osvobození od soudních poplatků. Přestože je splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků jedním z předpokladů pro ustanovení zástupce (tato podmínka se zkoumá i v případě, že je posuzovaná věc od soudního poplatku osvobozena *ex lege*, jako je tomu zde – § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2011, č. j. 4 Azs 22/2011-46), nelze žádost o osvobození od soudních poplatků bez dalšího interpretovat jako návrh na ustanovení zástupce, obzvláště za situace, kdy stěžovatel zopakoval, že se hájí sám. Stěžovatel nepodal návrh na ustanovení zástupce, ačkoli o této možnosti zjevně věděl z předchozích řízení vedených u Nejvyššího správního soudu (sp. zn.: 8 Ads 86/2022, 8 Ads 87/2022 a 7 Ads 211/2022). Naopak v obou zmíněných podáních výslovně uvedl „*hájím se sám*“, z čehož zdejší soud vycházel a nemohl dospět k jinému závěru, než že stěžovatel nesplnil podmínku povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[5] Stěžovatel na výzvu soudu nedoložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, „*pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne*“ (usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003-19).

[7] Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému posouzení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. března 2024

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu